

Sygn. akt II C 278/17 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 grudnia 2016r. (data nadania) powód (...) Ltd z siedzibą na M. domagał się zasądzenia od pozwanej E. G. kwoty 5334,40 zł z odsetkami umownymi od kwoty 4294,40 zł w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie z art. 481 § 2¹ k.c. tj. dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 3 września 2014r. pozwana dokonała rejestracji w systemie informatycznym spółki C. P.Sp. z o.o. oraz złożyła wniosek o pożyczkę za pośrednictwem formularza zamieszczonego na jego stronie internetowej. Następnie C. P. Sp. z o.o. wysłał pozwanej tzw. ramową umowę pożyczki, którą pozwana potwierdziła w dniu 3 września 2014r. W dniu 3 listopada 2015r. w/w spółka dokonała przelewu pożyczki w wysokości 3600 zł na rachunek bankowy pozwanej. Dzień spłaty pożyczki został określony na 3 stycznia 2016r. a całkowita kwota do spłaty wyniosła 4294,40 zł.

Powód podał, że C. P. Sp. z o.o. podjął liczne próby kontaktu z pozwaną celem wezwania jej do spłaty zadłużenia a w związku z brakiem reakcji pozwanej, podjął działania windykacyjne, ich kosztami w kwocie 1040 zł obciążając pozwaną. Następnie C. P. Sp. z o.o. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, mocą której powód nabył przysługującą mu wierzytelność wobec pozwanej. Na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanej wyniosło łącznie 5334,40 zł, pozwana dokonała częściowej spłaty zadłużenia na kwotę 1,18 zł.

(pozew k. 3-4)

Pozwana na rozprawie w dniu 22 września 2017r. uznała powództwo i wniosła o rozłożenie należności na raty po 150 zł miesięcznie.

(protokół rozprawy k. 36)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 września 2014r. pozwana dokonała rejestracji w systemie informatycznym spółki C. P.Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz złożyła wniosek o pożyczkę za pośrednictwem formularza zamieszczonego na stronie internetowej. Tego samego dnia pozwana dokonała na rachunek bankowy w/w spółki przelewu kwoty 0,01 zł, co oznaczało potwierdzenie zawarcia tzw. ramowej umowy pożyczki.

(okoliczności bezsporne gdyż niezaprzeczone; wyciąg z rachunku bankowego k. 24)

W dniu 24 listopada 2014r. pozwana zawarła z C. P. Sp. z o.o. z siedzibą w W. tzw. ramową umowę pożyczki. Przedmiotem umowy było udzielenie przez C. P.Sp. z o.o. jako pożyczkodawcę pozwanej jako pożyczkobiorcy pożyczki, którą pozwana zobowiązała się spłacić na warunkach określonych w tej umowie (§ 2 ust. 2.1 umowy ramowej).

Na całkowity koszt pożyczki składała się opłata administracyjna zgodnie z tabelą opłat przedstawioną na stronie internetowej pożyczkodawcy (§ 11 ust. 11.1). Należność z tytułu pożyczki stała się wymagalna w dniu spłaty określonym w Indywidualnych Warunkach Umowy (§12 ust. 12.1 umowy ramowej). Zgodnie z §14 ust. 14.1 umowy ramowej jeżeli pożyczka lub jej część nie zostanie uiszczona w terminie, pożyczkodawca jest zobowiązany do spłaty oprócz kwoty pożyczki odsetek za nieterminową spłatę za okres od dnia – terminu spłaty pożyczki do daty zaksięgowania kwoty na koncie bankowym pożyczkodawcy. Odsetki za nieterminową płatność pożyczki były naliczane w wysokości odsetek maksymalnych określonych w art. 359 § 2¹ k.c. tj. czterokrotności wysokości kredytu lombardowego NBP (§ 14 ust. 14.2 umowy ramowej).

(umowa ramowa z załącznikami k. 7-12)

Następnie pozwana jako pożyczkobiorca zawarła z C. P.Sp. z o.o. jako pożyczkodawcą umowę pożyczki nr (...). W umowie kwota pożyczki wypłacona pozwanej została określona na 3600 zł. Opłatę administracyjną określono na kwotę 694,40 zł, w związku z czym całkowita kwota pożyczki wyniosła 4294,40 zł. Termin spłaty pożyczki został określony na dzień 3 grudnia 2015r. W dniu 3 listopada 2015r. kwota 3600 zł została przelana na rachunek bankowy pozwanej.

(umowa pożyczki k. 13; wyciąg z rachunku bankowego k. 25)

Pozwana nie dokonała spłaty pożyczki w terminie, w związku z czym C. P. Sp. z o.o. podjął wobec pozwanej działania windykacyjne, ich kosztami w kwocie 1040 zł obciążając pozwaną.

(okoliczności bezsporne gdyż niezaprzeczone)

W dniu 1 grudnia 2015r. C. P. Sp. z o.o. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, mocą której powód nabył wierzytelność przysługującą C. P. Sp. z o.o. wobec powódki z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki.

(okoliczności bezsporne gdyż niezaprzeczone; umowa cesji k. 19-21; załącznik do umowy k. 28)

Pismami z dnia 1 grudnia 2016r. powód zawiadomił pozwaną o dokonanej cesji wierzytelności, poinformował ją, że jej zadłużenie z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki wynosi 5871,86 zł oraz wezwał ją do zapłaty w/w kwoty w terminie 7 dni od daty wezwania.

(pismo k. 27; wezwanie do zapłaty k. 26)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dokumenty, które Sąd w całości uznał za wiarygodne, w oparciu o okoliczności między stronami bezsporne oraz stosując reguły z art. 229 i 230 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanej kwoty w łącznej wysokości 5334,40 zł podnosząc, iż do zapłaty tej kwoty pozwana jest zobowiązany z tytułu łączącej pozwaną i poprzedniego wierzyciela umowy pożyczki.

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Pozwana uznała powództwo. W ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwaną jest zgodne z prawem i zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa. W konsekwencji Sąd uznaniem powództwa był związany, powództwo na tej podstawie zasługiwało zatem na uwzględnienie w całości – tak w zakresie kwoty 5334,40 zł jak też odsetek od kwoty 4294,40 zł od daty wskazanej w pozwie tj. 4 stycznia 2016r., a zatem od daty wymagalności tej kwoty zgodnie z umową pożyczki. Odsetki maksymalne od kwoty 4294,40 zł nieprzekraczające dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 2¹ k.c. Zgodnie z tym przepisem maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotnej wysokości odsetek ustawowych.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej o rozłożenie należności na raty po 150 zł miesięcznie.

Na mocy art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis ten określa szczególną regułę wyrokowania, dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość uwzględnienia tak interesów pozwanego – w zakresie wykonania wyroku, jak też interesów powoda – przez uniknięcie bezskutecznej egzekucji (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 kwietnia 2014r., V CSK 302/13). W niniejszej sprawie taki szczególnie uzasadniony przypadek nie zachodzi – po pierwsze pozwana uznała powództwo a ponadto nie powołała żadnych okoliczności szczególnych, które uzasadniałyby jej wniosek. Tym samym zastosowanie reguły

z art. 320 k.p.c. jest niecelowe. Na marginesie wskazać należy, iż nieuwzględnienie przez Sąd wniosku pozwanej o rozłożenie zasądzonej należności na raty nie wyłącza stronom możliwości uzgodnienia dokonywania przez pozwaną spłaty należności w możliwie najmniej dolegliwy dla pozwanej sposób w tym również w ratach, o ile powód wyrazi na to zgodę.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, że powód wygrał proces w całości, zasądził od pozwanej na jego rzecz kwotę 2050 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 250 zł oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powoda – radcy prawnego w stawce minimalnej w wysokości 1800 zł, ustalonej zgodnie z przepisem § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016r.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji.

SSR Joanna Bukowska

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanej.

SSR Joanna Bukowska